

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 144.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983001095728/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

at hun var der, gik han straks ind til sig selv. Den aller-meste Tid tilbragte han i sit Kammer og paa Skolen.

Men i Skolen kunde han ikke undgaa ret ofte at høre de andre Disciple, og Lærerne med, tale om Georg Kieritz og Ursula Schalbe. De beklagede hende meget, fordi hun havde faaet saadan en liderlig og troløs Kjæreste. Der skulde være en Tøs, som boede i en Hytte oppe paa Bjærget over Byen, som han stadig kom til — og lagde endda ikke videre Skjul derpaa heller.

Saadan gik Tiden ud paa Foraaret og Sommeren. Der var kun kort Tid til, at Martin skulde rejse til Erfurt, til Universitetet. — Da overraskedes han en Dag overmaade: Jomfru Ursula kom ind til ham paa hans Kammer, forgrædt og elendig; — han kunde see, at hun var bleven mager, men han syntes ellers, at hun var endnu dejligere end før. — Hun sagde, at hun gik til ham, fordi hun turde ikke komme til andre derom, og han var ogsaa den, hun stoledes bedst paa. — Hun bad ham om, at han nu straks vilde følge hende op til den Pige, som de sagde, Georg Kieritz var Kjærest med, oppe paa Bjærget. Hun vilde tale med Pigen og byde hende Fenge for at sige hende alt, for saa turde Ursula nok haabe, at hendes Moder og hendes Faster vilde hjælpe hende imod Kieritz og være paa hendes Parti. For hendes Fader vilde ingenting høre om at bryde sit Ord til ham.

Martin fulgte straks med, og de kom nd af Byen uden at møde nogen af deres nærmere Bekjendte. — Under Vejs der opad Bjærget talte de meget lidt sammen, men paa hans Spørgsmaal om hendes Trolovelse fik hun da svaret, at hendes Fader havde befalet hende at sige Ja, og hun havde ikke turdet gaa ham imod.

Kort før de naaede Hytten, kom Martin i Tanker om, at de godt kunde træffe Georg Kieritz deroppe, for han havde hørt i Skolen, at han var der næsten hver Dag i denne Tid. Det sagde han til Jomfru Ursula. Hun bad ham saa gaa ind først, for hun vilde ikke see Georg der.

Martin gik saa derind, og han traf Kieritz og Pigen sammen; hun sad paa hans Skjød og gantedes med ham.

Men da Kieritz saae Martin, sprang han op som en gal Mand og raabte, at han vidste godt, hvorfor Martin kom og spejdede her, at han lagde an paa Jomfru Ursula, at